تلویزیون

روایتی از مصائب عشایر پیش از انقلاب

سریال «جشن سربرون» به کارگردانی مجتبی راعی در ۴ فصل ۱۳ قسمتی تولید خواهد شد. به گزارش فارس، سریال «جشن سربرون» به تهیه‌کنندگی علی آشتیانی‌پور و کارگردانی مجتبی راعی در انتظار بودجه مورد نظر برای شروع به تولید است. این سریال در ۴ فصل ۱۳ قسمتی در فضای تاریخی حدود ۱۰۰ سال پیش ساخته خواهد شد. تلویزیون تا الان مقدمات تولید این سریال را آماده کرده و قرار است تا پایان امسال کلید بخورد. این سریال درباره عشایر قبل از انقلاب است و ماجرای چند خان و رعیت را به تصویر می‌کشد. یکی از لوکیشن‌های «جشن سربرون» در شهرک سینمایی غزالی است و گروه تولید علاوه بر تصویربرداری در تهران، به فارس و کهگیلویه و بویراحمد خواهند رفت و در این منطقه‌ها به دکورسازی مشغول خواهند شد.

«شبی با عبدی» به کارگردان پرکار تلویزیون رسید

ضبط برنامه «شبی با عبدی» با اجرای اکبر عبدی و کارگردانی محمدحسین لطیفی در لوکیشنی واقع در بلوار ارتش ادامه دارد. شبکه نسیم که با ساخت ۲ برنامه «دورهمی» و «خندوانه» با اجرای مهران مدیری و رامبد جوان موفق به جلب رضایت مخاطبان تلویزیون شده است، دست به ابتکار جدیدی زده و این بار سفارش ساخت برنامه «شبی با عبدی» را به اکبر عبدی و سیدکمال طباطبایی داده است. اکبر عبدی در برنامه «شبی با عبدی» قرار است نبض برنامه را در دست بگیرد و برنامه را به عنوان مجری اداره کند، همچنین در بخش‌های مختلف به اجرای استندآپ کمدی و گفت‌وگو با هنرمندان و میهمانان بپردازد. شاکله کلی برنامه «شبی با عبدی» به‌نوعی بازآفرینی و خاطره‌بازی با کاراکترهایی است که اکبر عبدی در سریال‌ها و فیلم‌های مختلف بازی کرده است. محمدحسین لطیفی که ظرف روزهای گذشته فیلمبرداری فیلم سینمایی «به وقت خماری» را به پایان رسانده، اکنون «شبی با عبدی» را کارگردانی می‌کند.

کتاب

نسخه الکترونیک «خاطرات سفیر» هم منتشر شد

انتشارات سوره مهر نسخه الکترونیک کتاب «خاطرات سفیر» را منتشر کرد. به گزارش مهر، «خاطرات سفیر» نوشته نیلوفر شادمهری، دربردارنده خاطرات دانشجوی مسلمانی است که در فرانسه با چالش‌های مختلفی روبه‌رو می‌شود که رعایت حجاب یکی از آنهاست. تصور ذهنی نادرست مردم فرانسه از اسلام و مسلمان و وجود صدها پرسش و باور در این زمینه، کار را برای او که رعایت ارزش‌های دینی را بر هر چیز دیگری ترجیح می‌دهد، دشوار می‌کند. شادمهری در این اثر که حاصل یادداشت‌های او در دوران دانشجویی‌اش در فرانسه است، تصویری کوتاه اما گیرا از فضای جامعه فرانسه و باورهای آنها در قبال مسلمانان نشان می‌دهد. شادمهری در دوران دانشجویی یادداشت‌های کوتاهی را در وبلاگی به نام «سفیر» از تجربیاتش منتشر می‌کرد که بازخورد خوبی داشت. برداشت‌های نادرست فرانسوی‌ها و حتی مسلمانان این کشور از ایران و اسلام انگیزه مطالعه و بحث در این زمینه را در شادمهری ایجاد کرد، چرا که او به این نتیجه رسیده بود که بیش از آنکه او را به عنوان یک دانشجو ببینند، به عنوان «ایران» می‌بینند که باید پاسخگو باشد. او حالا دیگر سفیر ایران شده بود. انتشارات سوره مهر نسخه الکترونیک «خاطرات سفیر» را به منظور تسهیل در دسترسی مخاطبان منتشر کرده است.

خبر

پاسداشت جهادگر پیشکسوت حسینعلی‌عظیمی

آیین پاسداشت «اندیشه جهادی» با تجلیل از جهادگر پیشکسوت «حسینعلی عظیمی»، با سخنرانی آیت‌الله سیدمحمدمهدی میرباقری برگزار می‌شود. به گزارش «وطن امروز»، در این مراسم کتاب «رسم جهاد» که حاوی تجربه‌های کار جمعی در جهاد سازندگی به روایت آقای حسینعلی عظیمی است، رونمایی خواهد شد. گفتنی است، آیین پاسداشت «اندیشه جهادی»، روز سه‌شنبه، ۱۵ اسفند ساعت ۱۶ تا ۱۸ در محل خیابان طالقانی، مجتمع فرهنگی ۱۳ آبان (لانه جاسوسی)، سالن بصیرت برگزار می‌شود.

به بهانه تجلیل از «حمید حسام» نویسنده ادبیات دفاع‌مقدس

حسام خوش‌نویس

محسن شهمیرزادی: سردار جنگ، جانباز، فارغ‌التحصیل کارشناسی ارشد ادبیات فارسی دانشگاه تهران یا هر چیز دیگر می‌تواند بخشی از وجوه حمید حسام را معرفی کند. سرداری که قدم در راه داستان‌نویسی گذاشته و توانسته مخاطبان بسیاری را پای قصه‌های دفاع‌مقدس بنشاند. حمید حسام خاطره‌نگاری می‌کند اما کتاب‌های او تاریخ شفاهی محض نیست. دخالت ذوق و تخیل در عین پایبندی به وقایع و آدم‌ها و روایت شیوا در عین عمیق بودن او را از سایرین جدا کرده است. این تمایز تا جایی است که کمتر نظیر او نویسنده‌ای بتوان پیدا کرد که رهبر انقلاب بارها از کتاب‌های او مثال به میان آورند و با قصه‌های این کتاب بغض کنند. آنگاه که در برهه‌ای رهبری به دفعات با بغض از اصطلاح «سیم خاردار نفس» یاد می‌کردند. سوژه‌های کتاب‌های حمید حسام برای مخاطبانش قهرمان شده‌اند تا جایی که وقتی «علی خوش‌لفظ» راوی کتاب وقتی مهتاب گم شد به ملکوت اعلا می‌پیوندد، خیل کثیری از همشهریانش او را تا خانه ابدی بدرقه می‌کنند، حال آنکه اگر حسام داستان خوش‌لفظ را می‌شنید و دست روی دست می‌گذاشت و سراغ روزمرگی‌های خود می‌رفت، اکنون در بی‌خبری ما گنجینه‌ای دیگر از تاریخ قهرمان‌پرور ایران به دل خاک سپرده می‌شد. حمید حسام اما بناست این بار قهرمان قصه خودش باشد و از او به پاس سال‌ها جهاد در عرصه نویسندگی تقدیر به عمل آید. به همین بهانه نگاهی خواهیم داشت به زندگی و آثار او که هنوز پا در رکاب است و پرانگیزه برای ادامه این راه.

■ **زندگی و زمانه آقای حسام**

حمید حسام متولد ۱۳۴۰ در همدان است و به نظر می‌رسد از همین رو است که بیش از همه سراغ گنجینه خاطرات رزمندگان شهر خود رفته است. او که مقطع تحصیلی‌اش کارشناسی ارشد ادبیات فارسی دانشگاه تهران است، همواره در تلفیق تاریخ شفاهی و ادبیات داستانی موفق ظاهر شده است. حمید حسام خود از رزمندگان و جانبازان دوران جنگ بوده است که با وجود درجات بالای نظامی همواره مسؤولیت‌های فرهنگی بعد از جنگ را برعهده گرفته است. معاونت ادبیات و انتشارات بنیاد حفظ آثار و ارزش‌های دفاع‌مقدس از جمله مسؤولیت‌های او است. حمید حسام با کتاب «غواص‌ها بوی نعنا می‌دهند» به دنیای ادبیات داستانی پا گذاشت. کتابی که می‌توان آن را خاطره‌نگاری در حوزه ادبیات دفاع‌مقدس نامید. «راز نگین سرخ» دیگر کتابی است که او در سال ۷۸ در قالب رمان به بازار فرستاد. او هم‌اکنون در کارنامه خود بیش از ۱۰ اثر قابل ستایش دارد که همگی در حوزه دفاع‌مقدس و ادبیات پایداری هستند. کتاب‌های «آب هرگز نمی‌میرد»، «بچه‌های ممدگره»، «پوتین‌های آشنا»، «خداحافظ سالار»، «دلیل»، «راز نگین سرخ»، «فقط غلام حسین باش»، «تردیدانی برای چیدن تاریخ»، «عطر شب‌بوها»، «وقتی مهتاب گم شد» و... از جمله آثار او است.

■ **ماندگارتر از کتاب**

در میان آثار حمید حسام چند اثر برجسته دیده می‌شود که مخاطبان بسیاری را به خود جلب کرده است. «دلیل: روایت حماسه نابغه اطلاعات عملیات؛ سردار شهید علی چیت‌سازیان» از جمله این کتاب‌هاست که خاطرات شهید علی چیت‌سازیان را از زبان همرزمان و خانواده او روایت می‌کند. کتابی که از ایام کودکی تا شهادت وی در سال ۱۳۶۶ را در بر می‌گیرد. شهید علی چیت‌سازیان از نوابغ جبهه بود که در سن ۱۸سالگی مربی آموزش‌های نظامی در پادگان قدس سپاه همدان شد و با شناسایی و رخنه در مواضع دشمن همگان را شگفت‌زده کرد؛ در واقع او به عنوان شخصی مخلص و شجاع به فرماندهان معرفی شد که توانست مواضع دشمن را بخوبی شناسایی کند. او با مهارت و شجاعت در عملیات مسلم ابن عقیل تا شهر مندلی عراق نفوذ کرد و پس از آن در مقام فرمانده اطلاعات و عملیات تیپ انصارالحسین رشادت‌های بی‌نظیری از خود به جا گذاشت. «وقتی مهتاب گم شد» دیگر کتاب حمید حسام است که به‌رغم حجم بالا توانست موجی بزرگ در بازار کتاب و علاقه‌مندان این حیطه ایجاد کند. این کتاب روایت خاطرات علی خوش‌لفظ است که شهید علی چیت‌سازیان را در مقام فرماندهی خود داشت. رهبر معظم انقلاب با ابراز علاقه شدید به این شهید او را آقای خوش‌زخم، خوش‌رفیق و خوش‌معنا خطاب کردند و بر این کتاب تقریظی نیز نگاشته‌اند. «آب هرگز نمی‌میرد» دیگر کتاب حمید حسام بوده که رهبر معظم انقلاب بر آن تقریظ نگاشته‌اند. این کتاب روایت خاطرات میرزا محمد سلگی از جانبازان دفاع‌مقدس است که از ابتدای سال ۶۲ فرماندهی گردان ۱۵۲ حضرت ابوالفضل(ع) لشکر ۳۲ انصارالحسین(ع) را برعهده داشت و به تعبیر سردار حسین همدانی نقش او در عملیات مرصاد مغفول مانده است. «خداحافظ سالار» نیز از دیگر کتاب‌های حمید حسام است. این کتاب که در جدیدترین پویش روشنا نیز حضور دارد به خاطرات پروانه چراغ‌نوروزی همسر سردار سرلشکر شهید حاج‌حسین همدانی می‌پردازد. این اثر به فراز و نشیب‌های زندگی این شیرزن بزرگ پرداخته؛ از کودکی او تا شهادت سردار همدانی در سال ۱۳۹۴. شروع کتاب از سال ۹۰ و بحران سوریه و دمشق که در آستانه سقوط قرار داشت آغاز می‌شود و با بازگشت و تداعی خاطرات دوران کودکی همسر شهید در دهه ۴۰ ادامه می‌یابد.

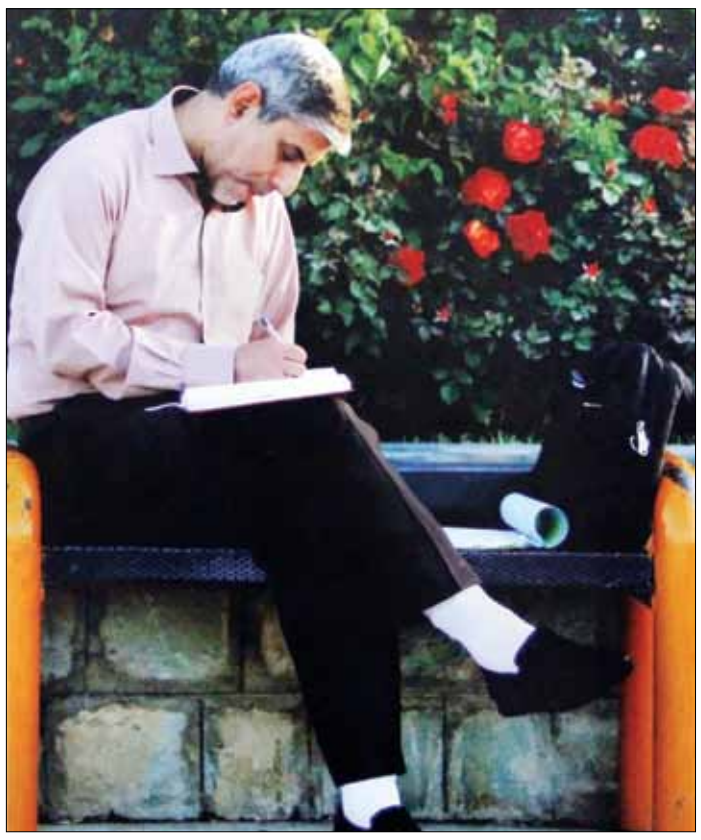

نما

سخنان رهبر انقلاب پیرامون کتاب «آب هرگز نمی‌میرد»

کتابی که اسمش آب هرگز نمی‌میرد است، شرح حال یک جانبازی است که الان در همدان است؛ واقعاً اگر ممکن بود برای من -که ممکن نیست- پا می‌شدم می‌رفتم همدان، دیدن این مرد؛ واقعاً! آن وقت، آن مطالبی که در آن کتاب نوشته شده، همه هم حرف‌های خود او نیست که آدم احتمال بدهد که دارد خودستایی می‌کند، نه! کاری که آقای حسام کرده این است که رفته و در قضایای مختلف، از فرماندهان او -این فرمانده گردان بوده، [یعنی] حداکثر شده فرمانده گردان، بعد هم جانباز شده و پایش قطع شده- از حاج‌حسین همدانی، از آن فرمانده تیپ او، از آن فرمانده لشکر او و از فرماندهان عالی‌رتبه ستاد سپاه و مانند اینها، راجع به این آدم حرف نقل می‌کند. این ۵ برادر، با هم در [جبهه‌های] جنگ بودند. می‌گوید ما ۵ برادر بودیم با ۵ پسرعموی‌مان ۱۰ نفر، با عموی‌مان ۱۱ نفر. همزمان اینها در جنگ بودند یعنی اصلاً یک چیز فوق‌العاده است! یک چیز فوق‌العاده است این انگیزه‌ای که او را می‌کشانده به جنگ، انگیزه‌ای که او را نگه می‌دارد، انگیزه‌ای که کاری می‌کند که این بچه‌ها و جوان‌های دوروبرش عاشقانه این فرمانده گردان را دوست بدارند؛ عاشقانه دوست بدارند. حالا ما قضایا را از دور شنفته‌ایم؛ گفتم، ما این تابلو را از دور داریم تماشا می‌کنیم؛ قشنگ است، خیلی زیباست، خیلی باشکوه است اما اصلاً ریزه‌کاری‌هایش را ما نمی‌بینیم، از دور نمی‌شود ریزه‌کاری‌ها را دید؛ آدم باید برود ذره‌بین بیندازد تا بتواند این ریزه‌کاری‌ها را ببیند. این ریزه‌کاری‌ها در این نوشته‌ها هست...».

■ **قسمت هر کس نشود**

اگرچه در میان تمام مسؤولان فرهنگی و غیرفرهنگی، رهبر انقلاب بیش از بقیه با کتاب مانوس هستند اما دلایل بسیار زیادی نیاز است تا ایشان بر اثری تقریظ بنویسند اما آثار حمید حسام برای ۲ بار پی در پی توانسته تقریظ‌های رهبر انقلاب را بر خود ببیند. رهبری علاوه بر نگاشتن تقریظ بر کتاب حمید حسام بارها از شخصیت‌ها و وقایع این کتاب‌ها در سخنرانی‌های عمومی و خصوصی یاد کرده‌اند. رهبر انقلاب پیرامون کتاب «وقتی مهتاب گم شد» به نویسنده این کتاب اشاره داشتند و بیان کردند: «راوی، خود یک شهید زنده است. تن بشدت آزرده او نتوانسته از سرزندگی و بیداری دل او بکاهد و الحمدلله رب العالمین نویسنده نیز خود از خیل همین دلدادگان و تجربه‌دیدگان است. بر او و بر همه آنان گوارا باد فیض رضای الهی». حسام همچنین پیرامون تقریظ‌های رهبر انقلاب بر کتاب‌هایش نیز پیش از این بیان داشت: «وقتی این دو کتاب نوشته می‌شد فکر نمی‌کردم پس از سال‌ها، قسمت و رزق ما از آنها، عنایت رهبر انقلاب بر آن باشد. فکر نمی‌کردم کاری که تعهد داده بودیم تنها برای خدا بنویسیم روزی چنین ثمری بدهد».

سینما

درباره اعتراضات و جنجال‌های اخیر احمد نجفی

سینما در انحصار سینماداران!

گروه فرهنگ و هنر: خبر تاسیس یک پردیس سینمایی تازه در تهران که مالکیت آن قرار است در اختیار دفتر پخش «هدایت فیلم» قرار بگیرد، از جمله خبرهای مهم این روزهای سینمای ایران بود. تاسیس پردیسی با ۲۵ سالن در شرق شهر تهران که قرار است مالکیت و مدیریت آن در اختیار یکی از ۲ دفتر پخش بزرگ سینمای ایران قرار بگیرد، از آن جهت می‌تواند برای اهالی سینما قابل توجه باشد که با مروری بر کارنامه کاری سینمای ایران طی سال‌های گذشته به پررنگ‌تر شدن نقش دفاتر پخش در چرخه اکران آثار سینمایی توجه کنیم. دفاتری که چرخه اکران سینمای ایران در دست آنهاست و زنجیره‌ای از روابط با سینماها را تشکیل داده‌اند تا در عمل تبدیل به یکی از مهم‌ترین عوامل موفقیت یکی اثر سینمایی در گیشه شوند. در این شرایط گاهی بیشتر از آنکه یک اثر سینمایی به واسطه کیفیت یا محتوای ارزشمند، شانس دیده شدن توسط مخاطبان را داشته باشد، این میزان قدرت و نفوذ دفاتر پخش آن اثر است که می‌تواند تبدیل به سوپاپ اطمینان دیده شدن آن شود. البته پیچیدگی این موضوع زمانی بیشتر خود را می‌نمایاند که می‌بینید بسیاری از دفاتر پخش فیلم که مالکیت بسیاری از سینماهای مهم را هم دست دارند، خود به عنوان تولیدکنندگان آثار سینمایی نیز در سینما فعالیت می‌کنند و در عمل هم در چرخه تولید و هم در بازار فروش این آثار تاثیرگذار خواهند شد و ذائقه مخاطبان نیز متناسب با آثاری که این دفاتر پخش قدرتمند خواهان تولید آن هستند، تغییر خواهد کرد. البته این موضوع در گذشته بیشتر در اختیار سازمان‌ها و نهادهای دولتی و حاکمیتی همچون حوزه هنری و وزارت ارشاد و شهرداری بود ولی در چند سال گذشته با رشد قارچ‌گونه پردیس‌های خصوصی سینمایی سهم این نهادها از بازار فروش محصولات سینمایی کاهش پیدا کرده است. هر چند که اساسا هیچکس مشکلی برای ورود سرمایه‌گذاران بخش خصوصی به این حوزه ندارد ولی مشکل آنجاست که این چرخه به ظاهر خصوصی شده نیز در عمل در انحصار چند نفر و شرکت خاص قرار گرفته و در این شرایط به جای نهادهای دولتی، این افراد و اشخاص صاحب سرمایه هستند که نبض بازار و تولیدات آن را دست می‌گیرند. افرادی که شاید همان دغدغه‌های محدود و مختصری که نهادهای دولتی برای حمایت از آثار ارزشمند و استراتژیک را دارند هم نداشته باشند. اعتراض‌هایی از جنس اعتراض احمد نجفی به سیستم توزیع آثار سینمایی نیز بیشتر ناظر به همین فضا و حلقه انحصاری و بسته پخش آثار سینمایی در شرایط فعلی سینمای ایران بود. اعتراضی درست که شاید اگر روش بهتری برای بیان آن انتخاب می‌شد، با حمایت بیشتری از سوی اهالی سینما و همصنفان نجفی روبه‌رو می‌شد.

نقد فیلم

نگاهی به بهترین فیلم جشنواره فجر

سرنوشت قطعنامه در دستان «تنگه ابوقریب»

زهرا شعبان‌شمیرانی: «تنگه ابوقریب» که آن را نسخه وطنی و بومی «دانکرک» می‌نامند، یکی از شگفتی‌های جشنواره فجر سی‌وششم بود؛ فیلمی در دسته سینمای دفاع‌مقدس و از جمله Big Productionها که هر چه خود فیلم، پرسروصداست اما کارگردان و عواملش از آرام‌ترین و کم‌حاشیه‌ترین‌ها بودند. یکی از وجوه شگفت‌انگیز «تنگه ابوقریب» بهرام توکلی است. کارنامه توکلی تا پیش از این حتی به چنین فضاها و مضامینی نزدیک هم نشده بود؛ «اینجا بدون من»، «آسمان زرد کم‌عمق»، «بیگانه» و آخرین اثرش «من دیه‌گو مارادونا هستم». درباره ساخته‌های توکلی همیشه مناقشاتی وجود داشته و مهم‌ترین شکاف اصولا میان منتقدان و مخاطبان بوده است اما «تنگه ابوقریب» بیشترین حد اجماع را هم میان خود منتقدان و هم در بین تماشاگران ایجاد کرده است. «تنگه ابوقریب» نمایش گوشه‌ای از خون‌هایی است که کسانی برای آنکه ایران، خانه خوبان بماند، به پای این خاک ریخته‌اند. «تنگه ابوقریب» روایت مقاومت رزمندگان گردان عمار در ۵ روز پایانی جنگ تحمیلی است. موقعیت سوق‌الجیشی این تنگه به‌گونه‌ای است که اگر به دست رژیم بعث عراق اشغال شود، دشمن تا خرمشهر براحتی جلو می‌آید و شهر سقوط خواهد کرد. این در حالی است که کمتر از یک هفته بعد از این نبرد جان‌فرسا، قطعنامه ۵۹۸ امضا شده و روشن است که سرنوشت جنگ و تعیین متجاوز تا چه حد به مقاومت این تنگه بستگی داشته اما در تاریخ، نقش آن مغفول و مهجور مانده است. بهرام توکلی در پلان پایانی فیلم- که درخشان‌ترین صحنه است- این نکته را به زیبایی به نمایش در آورده است. «تنگه ابوقریب» اما از ناحیه فیلمنامه ضعیف است و این نقص به سبک همه آثار توکلی بازمی‌گردد. کارگردان خوش‌قریحه «تنگه ابوقریب» ذاتا قصه‌گو نیست و ادعایی هم در این زمینه ندارد. ای کاش اینجا همان‌طور که به لحاظ پرودا‌کشن، کار بزرگ، سخت و متفاوتی نسبت به آثار قبلی خودش انجام داده و الحق که از پس آن بخوبی برآمده است، درباره داستان‌گویی هم خرق عادت می‌کرد. حیف بود چنین اثر پرزحمت و تاثیرگذاری که قطعا در تاریخ سینما و بویژه سینمای دفاع‌مقدس ماندگار خواهد شد، از این ناحیه آسیب ببیند. عوامل فیلم اما معتقدند که قصه‌نداشتن شخصیت‌های «تنگه ابوقریب» تعمد کارگردان است به این دلیل که در قبال قصه این تنگه، همه افراد قصه‌های خود را رها کرده‌اند و در حقیقت مقاومت تنگه ابوقریب بر مبنای همین از قصه‌ها گذشتن، امکان پیدا کرده است. «تنگه ابوقریب» به سیاق خیلی از دیگر آثار جشنواره امسال، برخلاف شروع متوسط و کشدارش اما پایانی فوق‌العاده دارد. پلان- سکانس آب‌هویج، هویج‌بستنی خوردن کنار رودخانه‌ای که جغرافیای روشنی ندارد و این ابهام تا پایان هم با مخاطب باقی می‌ماند و حشو است. امیدواریم توکلی نظرات انتقادی را بپذیرد و برای اکران عمومی فیلم، در تدوین آن را کوتاه کند. بازی‌های بسیار درخشان جواد عزتی، امیر جدیدی، حمیدرضا آذرنگ و مهدی قربانی در نقش‌های اصلی قابل توجه و تقدیر است و حتی هوشمندی کارگردان نیز قابل تامل است که بار کمیک فیلم را در میان نقش‌ها به عهده حسن(امیر جدیدی) گذاشته است، این در حالی است که در بین بازیگران نقش اصلی، جواد عزتی سابقه زیاد و درخشانی در ایفای نقش‌های طنز داشته و از طرفی امیر جدیدی به هیچ‌وجه چنین تجربه‌ای نداشت اما هر دو از عهده نقش‌ها و وظایف‌شان در قبال فیلم برآمده‌اند و قطعا نامزد شدن برای سیمرغ بازیگری، کمترین حق امیر جدیدی و جواد عزتی است. در همین راستا اما مهدی پاکدل، اصلا خوب نیست؛ نه به لحاظ بازی و نه پرداخت نقش. مخاطبی که «چهارراه استانبول» را دیده باشد، قطعا متوجه خواهد شد که پاکدل چنان در نقش فرمانده آتش‌نشانی فرو رفته و متاثر از آن است که گویی لوکیشن «تنگه ابوقریب» و «چهارراه استانبول» را هم اشتباه گرفته است. اگرچه شاید مسأله «تنگه ابوقریب» نشان دادن نقش جانفشانی و مقاومت، بیشتر از ناحیه رزمندگان بوده اما به هر روی، این امر نقش ضعیف فرمانده را در عملیاتی با این درجه اهمیت، توجیه نخواهد کرد. «تنگه ابوقریب» تحسین و توجه تقریبا همه منتقدان و کارشناسان و تماشاگران را برانگیخته و با وجود ضعف‌های قابل اغماض اما نقطه درخشانی در کارنامه بهرام توکلی، جشنواره سی‌وششم و سینمای دفاع‌مقدس خواهد بود.

سینمای جهان

تازه‌ترین خبرها از نودمین اسکار

«وارن بیتی» و «فی داناوی» که سال گذشته یکی از خجالت‌آورترین لحظه‌ها در تاریخ جوایز سینمایی اسکار را رقم زدند، امسال نیز جایزه بهترین فیلم را اعطا می‌کنند! به گزارش ایسنا، «وارن بیتی» و «فی داناوی» بازیگران فیلم معروف «بانی و کلاید» که سال گذشته به مناسبت پنجاهمین سالگرد ساخت این فیلم به عنوان اعطاکنندگان جوایز اسکار انتخاب شدند و در نهایت با اعلام اشتباه فیلم «لالا لند» به جای «مهتاب» به عنوان برنده بهترین فیلم حواشی فراوانی ایجاد کردند به احتمال فراوان دوباره برای اعطای این جایزه در مراسم اسکار ۲۰۱۸ حضور می‌یابند. هالیوود ریپورتر تایید کرده که این دو چهره سینمایی در سالن دالبی تئاتر، محل برگزاری مراسم نودمین دوره جوایز اسکار مشغول تمرین بوده‌اند و پیش‌بینی می‌شود همچون سال گذشته اعطاکننده مهم‌ترین جایزه این رویداد سینمایی باشند. سال گذشته «وارن بیتی» و «فی داناوی» در ابتدا فیلم «لالا لند» به عنوان بهترین فیلم معرفی کردند اما پس از آمدن عوامل فیلم «لالا لند» روی صحنه، مشخص شد فیلم «مهتاب» ساخته «بری جنکینز» برنده اسکار بهترین فیلم بوده است و در نهایت یکی از خجالت‌آورترین لحظه‌ها در تاریخ جوایز سینمایی اسکار رقم خورد، بویژه اینکه عوامل فیلم «لالا لند» بسیار از این موضوع آزرده شدند! مراسم نودمین دوره جوایز سینمایی اسکار روز چهارم مارس ۲۰۱۸ (۱۳ اسفندماه) برگزار می‌شود.

تام کروز بدترین بازیگر مرد شد!

برگزیدگان تمشک طلایی معرفی شدند و در میان آنها تام کروز و مل گیبسون نیز حضور دارند. به گزارش خبرآنلاین، برندگان سی‌وهشتمین دوره تمشک طلایی که هر سال پیش از اسکار به بدترین‌های سینما اهدا می‌شود، معرفی شدند. امسال بدترین اثر سینمایی یک انیمیشن بود که اکثر تمشک‌ها را از آن خود کرد. «فیلم ایموجی» که با دستمایه قرار دادن شکلک‌های مشهور در پیام‌رسان‌ها ساخته شده است در ۴ بخش از جمله بدترین فیلم، بدترین فیلمنامه و بدترین زوج هنری و بدترین کارگردانی تمشک طلایی را از آن خود کرد. «پنجاه سایه آزاد» نیز ۲ تمشک طلایی را در بخش‌های بدترین بازیگر زن نقش مکمل و بدترین دنباله سینمایی به نام خود کرد. در این میان، مل گیبسون برای بازی در فیلم «پدر در خانه ۲» جایزه بدترین بازیگر مرد نقش مکمل را از آن خود کرد. تام کروز هم در میان بدترین‌های سینما جا گرفت و برای بازی در فیلم «مومیایی» برنده تمشک طلایی بدترین بازیگر مرد شد. شگفت اینکه جایزه بدترین بازیگر زن نیز به یک مرد رسید! تایلر پری برای بازی در نقش یک زن در فیلم «هالووین مادیا» تمشک طلایی بدترین بازیگر زن را گرفت.

ناکامی «دانکرک» در اسکار فرانسوی‌ها

فیلم «۱۲۰ تپش در دقیقه» ساخته «روبن کامپیلو» موفق به کسب ۶ جایزه از جمله بهترین فیلم از چهل و سومین دوره جوایز سینمایی سزار فرانسه شد. به گزارش فارس به نقل از هالیوودریپورتر، فیلم «۱۲۰ تپش در دقیقه» ساخته «روبن کامپیلو» موفق به کسب ۶ جایزه از جمله بهترین فیلم از چهل‌وسومین دوره جوایز سینمایی سزار فرانسه شد. این فیلم که در جشنواره فیلم کن ۲۰۱۷ موفق به کسب جایزه بزرگ هیات داوران این رویداد سینمایی شده بود در جشنواره «سزار» علاوه بر کسب جایزه بهترین فیلم، جوایز بهترین فیلمنامه، بازیگر نقش مکمل، بازیگر نوظهور، موسیقی متن و تدوین را نیز به خود اختصاص داد تا برنده بزرگ جوایز «سزار» موسوم به اسکار سینمای فرانسه باشد. «۱۲۰ تپش در دقیقه» نماینده سینمای فرانسه در بخش بهترین فیلم خارجی اسکار ۲۰۱۸ نیز هست. فیلم «اون بالا می‌بینمت» به کارگردانی «آلبرت دوپونتل» که در ۱۳ بخش نامزد کسب جایزه بود در نهایت ۵ جایزه شامل بهترین کارگردانی، فیلمنامه اقتباسی، تصویربرداری، طراحی لباس و طراحی تولید را از آن خود کرد. در چهل‌وسومین دوره جوایز سینمایی سزار فرانسه که فیلم‌های «بی‌عشق» ساخته «آندری زویاگینتسف»، «دانکرک» از «کریستوفر نولان»، «لالا لند» ساخته «دمین شزل»، «عروسی» از «استفن استرکر» و فیلم برنده نخل طلای «میدان» به کارگردانی «روبن اوستلوند» رقابت می‌کردند در نهایت جایزه بهترین فیلم به «بی‌عشق» از سینمای روسیه رسید. این فیلم همچنین یکی از نامزدهای نهایی شاخه بهترین فیلم خارجی جوایز سینمایی اسکار است.